

Noget herimod at erindre. Den ærede Rigsdagsmand meente, at det var betænkeligt at vente disse 3 Aar, hvis Loven var saa forfærdelig skadelig. Jeg veed ikke, hvorfra den ærede Taler har taget de Udtryk, hvormed han udmalede dette; jeg har ikke brugt dem, og jeg protesterer meget imod, at man tillægger mig de Udtryk, som ere komne andetsteds fra. Jeg tiltræder paa ingen Maade ethvert Udtryk, der er udtalt i Anledning af Høferloven, enten fra den ene eller anden Side. Jeg maa derfor bede den ærede Taler holde sig til, hvad jeg har sagt; jeg har motiveret mit Ændringsforslag ved at eftervise, at denne Lov ikke var kommen istand efter tilbørlig og moden Overveielse. Dette paastaar jeg endnu, og den ærede Rigsdagsmand har ikke yttret Noget, som kan svække denne min Paaastand. — Hvad det angaaer, at det skulde være min Hensigt at standse Loven, da er dette ikke Tilfældet (Ratter). Inden jeg stillede det Ændringsforslag, som nu foreligger, har jeg, saa godt jeg var istand dertil, overtydet mig om, at Landsthinget vil holde Møde imorgen. Da Landsthinget ogsaa holder Møde iaften, saa vil det i dette Møde kunne modtage Loven tilbage og i det næste Møde vedtage den, accurat som vi modtog den igaar og behandle den idag. Det maa skee extraordinairt, ligesom den her er behandlet extraordinairt, men forøvrigt er der Intet iveien. Herved troer jeg at have imødegaaet, hvad den ærede Rigsdagsmand anførte.

Formanden: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der er den Forskiel, at der kun ligger Tiden fra Slutningen af Landsthingets Aftenmøde til Formiddagsmødet imorgen imellem, hvortimod der hos os ligger Mellemtiden fra det ene Formiddagsmøde til det andet Formiddagsmøde, og det gjør en væsentlig Forandring.

Fischer: Sagen bliver dog stedse den, at Loven kan blive overleveret i eet Møde og behandlet i et andet Møde, accurat, som det skeer her.

Formanden: Jeg troer, at det er Betragtninger, hvorpaa man ikke skal gaae videre

ind; men jeg vil dog dertil bemærke, at det dog vistnok hører til Umulighederne, at Lovforslaget kan blive endelig behandlet, dersom det gaaer tilbage til det andet Thing, eftersom der ligeledes i Landsthinget har været nedsat et Udvalg, som dog ogsaa skal tage Sagen under Overveielse. Iøvrigt troer jeg, som sagt, at disse Betragtninger ligge saameget udenfor Sagen, at jeg ikke ønsker, at der skal gaaes videre ind derpaa.

Timestad: Jeg skal ikke indlade mig paa noget videre Gjensvar, da det er aabenbart, som en æret Rigsdagsmand gjorde mig opmærksom paa, at det Meste af, hvad her er sagt, angaaer selve Sagens Realitet, saaledes som jeg sagde i Begyndelsen, da jeg tog Ordet, men ikke det foreliggende Ændringsforslag. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg ikke sagde „heldigt“, men „forstaaeligt“; jeg sagde, at jeg kunde begribe, at den ærede Rigsdagsmand, der vil have disse Betingelser, kunde stille et saadant Ændringsforslag, men jeg har aldrig sagt, at det var „heldigt“.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Fischer:

Der tilføies en § 7, saalydende:

Denne Lov er gjældende indtil 1ste Januar 1859.

forkastedes med 74 Stemmer mod 1.

Lovforslaget i sin Heelhed blev derefter sat under Forhandling.

Ordføreren: Vi have nu gaaet den Episode igjennem, som skulde affkaffe Loven paa den indirecte Vej; vi komme nu til den Episode, som maaskee skal affkaffe Loven paa den directe Vej; jeg haaber vel ikke, at det vil skee, men der er dog altid en Mulighed derfor. Det ærede Medlem, som havde stillet Ændringsforslaget (Fischer), har ikke gjort saa lidt opmærksom paa, hvor uheldige de Forandringer ere, som Loven har lidt, siden den sidst var her (En Stemme: Han sagde, at de vare heldige!). Han sagde, at de vare